32000R2605

A TANÁCS 2605/2000/EK RENDELETE
(2000. november 27.)
a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó elektronikus mérlegek (REM) behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. ELJÁRÁS

1. Kezdeményezés

(1) Az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában [2] 1999. szeptember 16-án kihirdetett értesítéssel („kezdeményezési értesítés") a Bizottság bejelentette a Kínai Népköztársaságból („KNK"), a Koreai Köztársaságból („Korea") és Tajvanból származó elektronikus mérlegeknek („REM") a Közösségbe irányuló behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárások kezdeményezését.

(2) Az eljárást a 384/96/EK rendelet („alaprendelet") 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerint, a Közösség REM-iparágának többségét képviselő közösségi termelők nevében 1999. július 30-án benyújtott panasz következtében kezdeményezték. Az említett termékek dömpingjére és az abból eredő súlyos károkra a panaszban felhozott bizonyítékokat az eljárás kezdeményezéséhez elegendőnek ítélték.

2. Vizsgálat

(3) Az eljárás kezdeményezéséről a Bizottság hivatalosan értesítette a panasztevő közösségi termelőket, az exportáló termelőket, az importőröket, az ismerten érintett felhasználókat (valamint képviselő szervezeteket) és az érintett exportáló országok képviselőit. A kedvezményezési értesítésben kitűzött határidőkön belül az érdekelt felek írásban kifejthették nézeteiket és kihallgatást kérhettek.

(4) A Bizottság kérdőíveket küldött az ismerten érintett és a kezdeményezési értesítésben kitűzött határidőn belül jelentkező feleknek. Válasz két közösségi termelőtől, az érintett országokból nyolc exportáló termelőtől, valamint bizonyos, ismerten kapcsolatban álló közösségi importőröktől és az analóg ország együttműködő termelőjétől érkezett. Az érintett termék két közösségi felhasználója is válaszolt.

(5) A Bizottság minden, a dömping, a károkozás és a Közösség érdekeinek meghatározásához szükségesnek tartott információt megkeresett és ellenőrzött. Ellenőrző látogatást tettek a következő vállalatok telephelyein:

a) *Közösségi termelők:*

Avery Berkel Ltd, Birmingham, Egyesült Királyság

Bizerba GmbH., Balingen, Németország

Bizerba Belgium SA, Brüsszel, (a Bizerba GmbH leányvállalata)

b) *Exportáló termelők:*

KOREA

A & D Korea Co. Ltd, Szöul

CAS Corporation, Szöul

Descon Scales Mfg. Co. Ltd, Kyungki-Do

TAJVAN

Snowrex International Co. Ltd, Taipei

UWE-Universal Weight Enterprise Co. Ltd, Taipei

KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG

Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd, Changzhou

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, Sanghaj

Shanghai Yamato Scale Co. Ltd, Sanghaj

c) *Analóg ország*

INDONÉZIA

PT TEC Indonesia Co Ltd, Batam

d) *Kapcsolatban álló importőrök*

Ishida Europe AB, Gustavsberg, Svédország

Mettler-Toledo GmbH, Gießen, Németország

Mettler-Toledo (Albstadt) GmbH, Albstadt, Németország

Mettler-Toledo GmbH, Bécs, Ausztria

(6) A dömpingre és károkozásra vonatkozó vizsgálat az 1998. szeptember 1. és 1999. augusztus 31. közötti időszakot („vizsgált időszak" vagy „VI") fedte le. A károkozás meghatározása szempontjából lényeges tendenciák elemzése az 1995. január 1-jétől a vizsgált időszak végéig tartó időszakot fedte le (elemzési időszak).

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2238/2000/EK rendelettel (HL L 257., 2000.10.11., 2. o.) módosított rendelet.

[2] HL C 262., 1999.9.16., 8. o.

(7) Minden érintett felet tájékoztattak a meglévő intézkedések bevezetésére vonatkozó javaslat alapjául szolgáló alapvető tényekről és megfontolásokról. E közléseket követően fogadták az érdekelt felek képviselőit. Az említett felek észrevételeit mérlegelték, és a megállapításokat – adott esetben – ezekkel összhangban módosították.

3. Az érintett termékkel kapcsolatos korábbi eljárások

(8) 1993 októberében a 2887/93/EGK rendelettel [1] a Tanács végleges dömpingellenes intézkedéseket vezetett be a Szingapúrból és Koreából származó REM-behozatalokra vonatkozóan. A Szingapúr esetében alkalmazandó intézkedésekkel az 1998 októberében megkezdett, jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálat [2] foglalkozik, míg a Korea esetében alkalmazandó intézkedések 1998 októberében elévültek.

(9) 1993 áprilisában a 993/93/EGK rendelettel [3] a Tanács végleges dömpingellenes intézkedéseket vezetett be a Japánból származó REM-behozatalokra. Ezekkel az intézkedésekkel az 1998 áprilisában megkezdett, jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálat [4] foglalkozik.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

(10) Az érintett termék a kiskereskedelemben használt, a tömeg, egységár és a fizetendő ár kijelzésére alkalmas digitális kijelzőt tartalmazó, ex 8423 81 50 KN-kód alá tartozó elektronikus mérleg (az említett adatok nyomtatására alkalmas eszközzel is). A REM-modell, teljesítményszint és technológia szerint különböző lehet. Ebben a tekintetben az iparág a REM három (alsó, középső és felső) szegmensét határozza meg. Ezek a függetlenül működő, beépített nyomtató nélküli REM-modellektől a bonyolultabb, előre programozott billentyűrendszerrel rendelkező, a számítógépes ellenőrzési és irányítási rendszerekbe beépíthető modellekig a legkülönbözőbbek lehetnek.

(11) Jóllehet a közép és felső tartományba tartozó szegmensek további funkciói szerint a REM lehetséges felhasználásai különbözhetnek, fizikai és műszaki alaptulajdonságaik tekintetében nincs lényeges különbség a különféle REM-modellek között. Emellett a vizsgálat kimutatta, hogy a szegmensek között nincsenek egyértelmű határvonalak, a szomszédos szegmensek modelljei gyakran felcserélhetőek. Ezért ezeket a vizsgálatban ezeket egyetlen terméknek kell tekinteni.

2. A hasonló termék

(12) A vizsgálat kimutatta, hogy a méret, élettartam, feszültség vagy design tekintetében meglévő különbségek ellenére a KNK-ban, Koreában, Tajvanban és (a KNK analóg országaként használt) Indonéziában gyártott és ezeken a piacokon értékesített különféle REM-ek a KNK-ból, Koreából vagy Tajvanból a Közösségbe exportáltakkal azonosak vagy azokhoz nagyon hasonlóak, ezért ezeket hasonló termékeknek kell tekinteni.

(13) Hasonlóképpen, a közösségi iparág által gyártott és a közösségi piacon értékesített REM minden tekintetben hasonló a KNK-ban, Koreában és Tajvanban gyártott és onnan a Közösségbe exportálthoz.

(14) Ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ezek a termékek hasonlóak.

C. DÖMPING

1. Piacgazdasági alapon működő országok

Általános módszertan

Rendes érték

(15) Ami a rendes érték meghatározását illeti, először minden exportáló termelő esetében megállapították, hogy a teljes belföldi REM-értékesítésük reprezentatív volt-e a Közösségbe történő kiviteleik összértékesítésével összehasonlítva. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően a belföldi értékesítéseket abban az esetben tekintették reprezentatívnak, ha minden egyes exportáló termelő teljes belföldi értékesítésének volumene a Közösségbe irányuló kivitelei értékesítési volumenének legalább 5 %-át teszi ki.

(16) Ezt követően azonosították a REM azon, belföldön értékesített típusait, amelyek a Közösségbe irányuló kivitelre eladott típusokkal azonosak vagy azokhoz hasonlóak.

(17) Minden egyes, az exportáló termelő által saját belföldi piacán értékesített, illetve a Közösségbe irányuló kivitelre értékesített típusokkal közvetlenül összehasonlítható típus esetében megállapították, hogy a belföldi értékesítések megfelelően reprezentatívak-e az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában. Egy bizonyos típus belföldi értékesítését abban az esetben tekintették megfelelően reprezentatívnak, ha a vizsgált időszakban annak a REM-típusnak a teljes belföldi értékesítésének volumene a Közösségbe exportált, összehasonlítható típusú REM teljes értékesítése volumenének 5 vagy annál több százalékát tette ki.

[1] HL L 263., 1993.10.22., 1. o.
[2] HL C 324., 1998.10.22., 4. o.
[3] HL L 104., 1993.4.29., 4. o.
[4] HL C 128., 1998.4.25., 11. o.

(18) A szóban forgó típus független vevők felé történő nyereséges értékesítései arányának megállapítása révén azt is megvizsgálták, hogy az egyes típusok belföldi értékesítései tekinthetők-e úgy, hogy a kereskedelem rendes menetében történtek. Azokban az esetekben, ahol a REM a kiszámított termelési költségekkel egyenlő vagy azt meghaladó nettó értékesítési áron értékesített mennyiségei a teljes értékesítési volumen 80 vagy több százalékát képviselték, a rendes értéket a tényleges belföldi ár alapján határozták meg, amelyet a vizsgált időszakban történt teljes belföldi értékesítés súlyozott átlagárából számoltak ki, függetlenül az értékesítések nyereségességétől. Ahol a nyereséges REM-értékesítések volumene az össz-értékesítések volumenének 80-nál kevesebb, de 10 vagy annál több százalékát képezte, a rendes érték a tényleges belföldi áron alapult, kizárólag a nyereséges értékesítések súlyozott átlagaként számolva. Ahol össz-értékesítési volumenben a REM bármely típusának nyereséges értékesítése 10-nél kevesebb százalékot képezett, úgy tekintették, hogy e típust nem értékesítették elégséges mennyiségben ahhoz, hogy a belföldi ár megfelelő alapul szolgáljon a rendes érték meghatározásához.

(19) Minden olyan esetben, ahol egy bizonyos, egy exportáló termelő által értékesített típus belföldi árát nem lehetett felhasználni, a rendes értéket kiszámították. Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint tehát a rendes értéket az exportált típus – szükség esetén kiigazított – előállítási költségeihez egy, az értékesítési, általános és adminisztratív (SG & A) költségre vonatkozó reális százalék, illetve a reális haszonkulcs hozzáadásával képezik. E célból megvizsgálták, hogy az egyes érintett termelők által a belföldi piacon szerzett haszon és a felmerült SG & A adatok megbízhatóak voltak-e.

(20) A tényleges belföldi SG & A költségeket megbízhatónak tartották, ha az érintett vállalatok belföldi értékesítései volumenét reprezentatívnak lehetett tekinteni. A belföldi haszonkulcsot a kereskedelem rendes menetében történő belföldi értékesítések alapján határozták meg, azaz ha az érintett vállalat független vevők felé termelési költségekkel egyenlő vagy azt meghaladó áron történő értékesítései a teljes belföldi értékesítés volumenének legalább 10 %-át képezték. Azokban az esetekben, ahol ez a kritérium nem teljesült, az érintett országok más, a kereskedelem rendes menetében elegendő értékesítéssel rendelkező vállalatok súlyozott átlag haszonkulcsát használták.

Exportár

(21) Minden, a Közösség független vevőinek exportált REM esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésének megfelelően, konkrétan a ténylegesen fizetett vagy fizetendő exportár alapján állapították meg.

(22) A kapcsolatban álló importőr felé történő exportértékesítések esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint, vagyis az importált árunak az első független vevő felé történő viszonteladása ára alapján számították ki. Ilyen esetekben egy megbízható exportár megállapítása céljából kiigazítást tettek minden, a behozatal és viszonteladás között adódó költség, valamint nyereségnövekedés után. A rendelkezésre álló információk alapján az említett nyereséget 10 % körül állapították meg. A rendelkezésre álló információk egy nemrégiben végzett, ugyanazt a terméket érintő vizsgálat során a független importőröktől kapottak voltak. Az érintett felek által ellátott feladatokat figyelembe véve ezt szintén elfogadhatónak tartották.

Összehasonlítás

(23) Az összehasonlítást a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezték. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása érdekében az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően kiigazítások formájában tett megfelelő engedményekkel kompenzálták az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket.

A vizsgált vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözet

(24) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően, a típusonkénti súlyozott átlag rendes értéket az egyes termelőkre vonatkozó súlyozott átlag exportárral hasonlították össze. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban minden olyan, a Közösségbe irányuló egyedi exportügylet árával összehasonlították, ahol az exportárak jelentősen különböztek a régiók, a vevők vagy az időszak szerint, illetve ahol a súlyozott átlag összehasonlítása a súlyozott átlaggal nem tükrözte teljes mértékben az alkalmazott dömpinget.

A nem együttműködő vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözet

(25) A rendelkezésre álló tények alapján a nem együttműködő vállalatok esetében egy „maradék” dömpingkülönbözetet határoztak meg, az alaprendelet 18. cikkének megfelelően.

(26) Az olyan országok esetében, ahol magas szintű együttműködést tapasztaltak, a maradék dömpingkülönbözetet a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő vállalatéval megegyező szintben állapították meg.

(27) Az olyan országok esetében, ahol az együttműködés alacsony szintű maradt, a legmagasabb dömpingkülönbözettel rendelkező együttműködő vállalattól kapott információkat használták fel. A maradék dömpingkülönbözetet a

legmagasabb dömpingkülönbözettel, reprezentatív mennyiségben exportált, dömpingtípus súlyozott átlagkülönbözete alapján határozták meg. Ezt az eljárást találták szükségesnek azért is, hogy elkerülhető legyen az együttműködés elutasításának díjazása, illetve figyelembe véve, hogy a nem együttműködő fél esetében nem volt alacsonyabb szintű dömpingre utaló jel.

2. **Korea**

(28) Az exportáló termelőknek szánt kérdőívre három vállalat válaszolt. A kérdőívet két olyan közösségi importőr is megválaszolta, akik két exportáló termelővel állnak kapcsolatban.

Rendes érték

(29) Az egyik exportáló esetében a rendes értéket teljes mértékben a belföldi árak szerint, a másik esetében teljesen a számított rendes érték szerint határozták meg. A harmadik vállalat esetében mind a számított rendes értéket, mind a belföldi árak szerinti rendes értéket felhasználták.

(30) A számított rendes érték esetében minden egyes szóban forgó exportáló termelő termelési és SG & A költségeit fel lehetett használni. Az egyik, egyes modelleket veszteségesen értékesítő termelő esetében a többi, a belföldi piacon nyereséggel értékesített modell átlagnyereségét vették alapul. A harmadik, minden belföldi értékesítésben veszteséges termelő esetében a másik két termelő átlagnyereségét használták fel.

Exportár

(31) A szóban forgó terméknek a termelő exportőrök által, a Közösségbe irányuló kivitelre a közösségi független importőrök felé való értékesítése esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz viszonyítva állapították meg.

(32) A termelő exportőrök által a Közösségbe irányuló kivitelre kapcsolatban álló közösségi importőrök révén való értékesítés esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint, az importált árunak az első független vevő felé történő viszonteladása ára alapján rekonstruálták. A megbízható exportár megállapítása érdekében minden, a behozatal és viszonteladás között adódó költség, valamint nyereségnövekedés tekintetében kiigazításokat tettek.

Összehasonlítás

(33) Az összehasonlítást a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezték. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát bizonyítottan befolyásoló tényezők közötti különbségeket; minden alkalmazható és indokolt engedményt megítéltek a szállítási, biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos költségek, hitelek, jutalékok, importterhek és értékesítés utáni költségek (biztosíték/garancia stb.) tekintetében mutatkozó különbségekre. Ez a két vállalat esetében egy Japánból származó, kapcsolatban álló fél költségei utáni kiigazításokat is magában foglalt.

(34) A belföldi értékesítések alapján meghatározott rendes érték esetében eszközölt kiigazításokat az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kiszámított rendes értékre is alkalmazták.

Dömpingkülönbözet

(35) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően az érintett termék Közösségbe exportált minden egyes típusának súlyozott átlag rendes értékét az adott termék megfelelő típusaira vonatkozó súlyozott átlag exportárral hasonlították össze. Két exportáló termelő esetében azonban ez a módszer nem tükrözte teljes mértékben az alkalmazott dömpinget, és az exportárak a régiók, illetve a vevők szerint jelentős eltéréseket mutattak. Ezért a súlyozott átlag alapján meghatározott rendes értéket az összes, a Közösségbe irányuló egyedi exportügylet árával hasonlították össze.

(36) Az összehasonlítás két együttműködő termelő tekintetében mutatta ki a dömping jelenlétét. A CIF a Közösség határára szállítva az ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet:

CAS Corporation, Szöul	0 %
A & D Korea Co. Ltd, Szöul	4,7 %
Descom Scales Mfg. Co. Ltd, Kyungki-Do	4,9 %

Mivel az együttműködés magas szintű volt, a maradék dömpingkülönbözetet az együttműködő vállalatéval azonos, vagyis 4,9 %-os szintben állapították meg.

Tajvan

(37) Az exportáló termelőknek szánt kérdőívre két vállalat válaszolt.

Rendes érték

(38) Az egyik exportáló esetében az összes belföldi (alsó szegmensbe tartozó) REM-értékesítés veszteséges volt. A másik termelő esetében az összehasonlítható, exportált (alsó szegmensbe tartozó) REM-et nem értékesítették a belföldi piacon.

(39) Ezért minden, a Közösségbe irányuló kivitelre értékesített termékmodell esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően számították ki. Minden egyes exportáló termelő esetében saját, az exportált modellekre vonatkozó termelési költségeket és saját belföldi SG & A költségeket használtak. Mindkét exportáló termelő esetében a kereskedelem rendes menetében, de az exportált modellekkel nem összehasonlítható REM-modellek belföldi értékesítésében nyereséges vállalat esetében megállapított haszonkulcsot használták.

Exportár

(40) Az érintett terméknek a két termelő exportőr általi, a Közösségbe irányuló kivitelre történő értékesítése a közösségi független importőrök felé történt. Az exportárat ennek következtében az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően, a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz viszonyítva állapították meg.

Összehasonlítás

(41) Az összehasonlítást a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezték. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát bizonyítottan befolyásoló tényezők közötti különbségeket; minden alkalmazható és indokolt engedményt megítéltek a szállítás, importterhek, hitelek és jutalékok, kezelési, rakodási és járulékos költségek, valamint az értékesítés utáni költségek különbségeire.

(42) Ugyanezeket a kiigazításokat, minden alkalmazható és indokolt esetben, az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdésének megfelelően kiszámított rendes értékre is alkalmazták.

Dömpingkülönbözet

(43) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően, a Közösségbe exportált érintett termék minden egyes típusának súlyozott átlag rendes értékét az érintett termék megfelelő típusaira vonatkozó súlyozott átlag exportárral hasonlították össze. Egy exportáló termelő esetében azonban ez a módszer nem tükrözte az alkalmazott dömpinget teljes mértékben, és az exportárak a régiók, illetve a vevők szerint jelentős eltéréseket mutattak. Ezért a súlyozott átlag alapján meghatározott rendes értéket az összes, a Közösségbe irányuló egyedi exportügylet árával hasonlították össze.

(44) Az összehasonlítás két együttműködő termelő tekintetében mutatta ki a dömping jelenlétét. A CIF a Közösség határára szállítva az ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet:

Universal Weight Enterprise (UWE)	5,5 %
Snowrex International	5,9 %

Mivel az együttműködés alacsony szintű volt, a maradék dömpingkülönbözetet a legmagasabb egyedi dömpingkülönbözettel, reprezentatív mennyiségben értékesített modell szintjén állapították meg.

4. **Kínai Népköztársaság**

A piacgazdasági státus elemzése

(45) Három kínai vállalat igényelt piacgazdasági státust (MES) az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése alapján. Az egyik vállalat kérelmét el kellett utasítani, mivel az a határidőhöz képest jelentős késéssel, ráadásul a kért tájékoztatás lényeges részeiben hiányos válaszokkal érkezett a Bizottsághoz. A Bizottság megkeresett minden szükségesnek tartott információt, és a helyszínen ellenőrzött minden, a MES-kérelemben megadott információt a másik két vállalat telephelyein.

(46) A Bizottság megállapította, hogy mindkét vállalat több éve, többé-kevésbé állandó, veszteséges áron értékesített a KNK-ban. Emellett a vállalatok egyike sem dönthetett teljesen szabadon arról, hogy értékesítse-e termelését a belföldi piacon, illetve milyen mértékben tegye azt. Amennyiben a belföldi értékesítések tekintetében megszorítások léteznek, és az árat illetően a vevők között nem tesznek különbséget, a Bizottság szokásos gyakorlata szerint elutasítja a MES-kérelmeket, mivel az ilyenfajta árképzés az árak központi ellenőrzésének tudható be. Ezenkívül a bizonyítékok szerint ezeket a veszteséges árakat jó néhány éve fenntartották, ami szintén arra utal, hogy a termelők nem piacgazdasági feltételek között működtek.

(47) Következésképpen, a két vizsgált vállalat nem teljesítette az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételeket. A Tanácsadó Bizottság konzultációját követően a két érintett vállalatot értesítették MES-kérelmük elutasításáról.

Az analóg ország megválasztása

(48) Mivel egyetlen vállalat sem teljesítette a MES követelményeit, az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése szerint a kínai exportáló termelők exportárait egy megfelelő, piacgazdasági alapon működő ország esetében megállapított rendes értékkel kellett összehasonlítani.

(49) A panasztevő Indonéziát ajánlotta, és a Bizottság is ezt az országot javasolta a kezdeményezési értesítésben. Az érdekelt feleknek nem volt kifogásuk e választás ellen. Ezt követően egy indonéz termelő valóban együttműködött és válaszolt a kérdőívre. A választ elfogadhatónak tartották. Indonéziát tehát alkalmasnak találták arra, hogy analóg országként szerepeljen ebben a vizsgálatban.

(50) Figyelembe véve az indonéz termelő belföldi és exportértékesítéseinek a KNK Közösségbe irányuló kiviteleihez viszonyított jelentős volumenét, valamint az indonéziai és exportpiacokra jellemző, megfelelő, bár nem túlzott nyereséget hozó verseny szintjét, úgy határoztak, hogy a rendes érték megállapításának céljából Indonézia a legmegfelelőbb piacgazdasági alapon működő ország. Emellett a koreai és tajvani értékesítéseket nem tartották megfelelőnek a rendes érték megállapításához, mivel az ezeken a piacokon értékesített REM az alsó szegmensnek is a legalacsonyabb szintjéhez tartozott, és így nem volt összehasonlítható a KNK-ból származó exportált modellekkel.

Egyéni elbánás

(51) A kínai együttműködő exportáló termelők mindegyike egyéni elbánást kért. Az illető vállalatok válaszoltak a MES kérelmezési űrlapok minden részletre kiterjedő kérdéseire, amelyeket az eljárás kezdeményezését követően küldtek el az érintett feleknek. Az említett kéréseket elsősorban a vállalatok exporttevékenységét közvetlenül befolyásoló területekre koncentrálva elemezték. Azt állapították meg, hogy ha az exportőrök esetében egyéni vámokat alkalmaznának, az állami beavatkozás mértéke az exporttevékenységek tekintetében sem lényegi befolyások érvényesülését, sem az intézkedések kijátszását nem tenné lehetővé.

(52) A rendelkezésre bocsátott információk elemzése mindhárom vállalat esetében azt mutatta, hogy a vállalatok teljesítették az egyéni elbánás elnyerésének feltételeit.

Ennek megfelelően úgy határoztak, hogy a három vállalatnak megítélik az egyéni elbánást.

Rendes érték

(53) Az alaprendelet 2. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően a kínai exportáló termelők esetében – akik az EU-ba kizárólag az alsó szegmensbe tartozó típust exportálják – a rendes értéket az együttműködő indonéz vállalat esetében megállapított rendes érték alapján határozták meg, a mind az indonéz, mind az exportpiacokon jelentős mennyiségben értékesített, az alsó szegmensbe tartozó legversenyképesebb modellt véve alapul, amely összehasonlítható a Közösségbe exportált kínai típussal.

Exportárak

(54) Az érintett terméknek a termelő exportőrök általi, a Közösségbe irányuló kivitelének a közösségi független importőrök felé való értékesítése esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz viszonyítva állapították meg.

(55) A Közösségbe irányuló kivitelre a termelő exportőrök által, kapcsolatban álló közösségi importőrök révén történő értékesítés esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdése szerint azon ár alapján rekonstruálták, amelyen az importált árunak az első független vevő felé való viszonteladása történt.

Összehasonlítás

(56) Az összehasonlítást a gyári árak alapján, azonos kereskedelmi szinten végezték. A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát bizonyítottan befolyásoló tényezők közötti különbségeket; minden alkalmazható és indokolt engedményt megítéltek a szállítási, biztosítási, kezelési, rakodási és járulékos költségek, hitelek, jutalékok, importterhek és értékesítés utáni költségek (biztosíték/garancia stb.) különbségeire.

Dömpingkülönbözet

(57) Az alaprendelet 2. cikke (11) bekezdésének megfelelően, a Közösségbe exportált érintett termék alsó szegmensébe tartozó típusának súlyozott átlag rendes értékét az érintett termék megfelelő típusainak súlyozott átlag exportárával hasonlították össze. Egy exportáló termelő esetében azonban a súlyozott átlag alapján meghatározott rendes értéket a Közösségbe irányuló összes egyedi exportügylet árával hasonlították össze, mivel az exportárak a vevők, a régiók, illetve az időszakok szerint jelentős eltéréseket mutattak, és így a súlyozott átlaggal hasonlítás módszere nem tükrözte teljes mértékben az alkalmazott dömpinget.

(58) Az összehasonlítás a három együttműködő, egyedi elbánásban részesített termelő tekintetében kimutatta a dömping jelenlétét. A CIF a Közösség határára szállítva ár százalékában kifejezett dömpingkülönbözet:

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd. Sanghaj	12,8 %
Shanghai Yamato Scale Co. Ltd, Sanghaj	9,0 %
Mettler-Toledo Changzhou Scale Ltd, Changzhou	12,2 %

Mivel az együttműködés alacsony szintű volt, az együttműködő vállalatok tekintetében a maradék dömpingkülönbözetet a legmagasabb egyedi dömpingkülönbözettel, reprezentatív mennyiségben értékesített modell szintjén, vagyis 30,7 %-ban állapították meg.

D. **KÁROKOZÁS**

1. **A közösségi iparág szerkezete**

(59) A közösségi iparág szerkezete az elemzési időszak folyamán jelentősen átalakult. Az 1993 októbere (vagyis a Szingapúrból és Koreából származó REM-behozatalokra vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések bevezetése) óta lezajlott átszervezési és konszolidációs programok nyomán az akkori vizsgálatban együttműködő kilenc vállalat közül csupán négy maradt aktív a jelenlegi vizsgálatban vizsgált időszakra. A vizsgálat során nyilvánvalóvá vált, hogy más közösségi termelőknél is hasonló átszervezés és konszolidációs folyamat történt.

(60) Jóllehet a panaszt négy (a közösségi termelés több mint 50 %-át képviselő) közösségi termelő támogatta, közülük csak kettő működött együtt a vizsgálatban a kérdőívek megválaszolásával. A vizsgált időszakban az említett két termelő a közösségi termelés 39 %-át képviselte.

(61) Meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (2) bekezdésének megfelelően, a Közösség teljes REM-termelésének kiszámítása alkalmazásában minden, a Közösségben működő, az érintett országok exportáló termelőivel kapcsolatban lévő termelőt kizártak a teljes közösségi termelés meghatározásából. A Mettler-Toledo esetében világos volt, hogy a közösségi termelő közvetlenül irányította KNK-beli leányvállalatát.

(62) Egy másik közösségi piaci szereplő (amelyet kizártak a közösségi termelők meghatározásából, mivel szintén a KNK-beli exportáló termelők közé tartozik) állítása szerint az együttműködés fent említett szintje (39 %) nem elegendő indok a vizsgálat folytatásához. Ezt az állítást visszautasították, mivel a két együttműködő közösségi termelő a teljes közösségi termelés jelentősen több mint 25 %-át képviselte, és ez az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében a Közösség termelésének jelentős arányának minősül. A két közösségi termelő tehát a közösségi iparágat alkotja.

2. **Tényleges közösségi fogyasztás**

Általános rész

(63) A közösségi fogyasztást a közösségi iparág által szolgáltatott ellenőrzött értékesítési adatok, valamint a panaszban (más közösségi piaci szereplőre vonatkozó) megadott adatok és az Eurostaton keresztül szerzett behozatali volumenek alapján számították ki.

REM-egységek	1995	1996	1997	1998	VI
Közösségi fogyasztás	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655
Index – 1995 = 100	100	107	110	124	135
Alacsony besorolású REM	59 952	77 100	76 614	79 502	79 754
Index – 1995 = 100	100	129	124	133	133

Az elemzett időszak folyamán a fogyasztás az összes REM-típusból 35 %-kal, az alacsony besorolású REM-típusból pedig 33 %-kal növekedett. Az alsó szegmensre vonatkozó fogyasztás növekedését azért szemléltetik külön, mert a vizsgált időszakban az érintett országokból származó behozatalok 97 %-a ebbe a szegmensbe tartozott. A fogyasztás 1996. évi növekedését az érintett országokból származó behozatalok számottevő növekedése okozta. A behozatalok volumene 1997-ben csökkent.

Az euróeffektus

(64) A fogyasztás 1997 és a VI közötti növekedése főként a kiskereskedői oldalon az igény egyszeri, az euró bevezetése következtében történt növekedésének tulajdonítható. Az euró bevezetésére készülve a kiskereskedőknek képesnek kellett lenniük az árakat a vevők számára euróban éppúgy feltüntetni, mint a nemzeti pénznemben, ami előbbre hozta a régi REM kicserélését. Ez a közösségi piacon a kereslet növekedéséhez vezetett, ezáltal az értékesítések volumene minden szegmensben megnőtt. Ez a kedvező helyzet csak rövid ideig fog tartani, utána a fogyasztás csökkenése várható, mivel sokan azon kiskereskedők közül, akik 2001 és 2004 között cserélték volna ki REM-jeiket, azt már 1997 és 2000 között megtették. Ennek következtében az euróeffektus összességében nem fogja növelni a fogyasztást, hanem egyszerűen előbbre hozza egy bizonyos időszak (2001–2004) értékesítéseit egy másik időszakra (1997 és 2000 közé).

(65) Bár az Egyesült Királyságban a kiskereskedelemnek a metrikus rendszerre való áttérésére kitűzött végső határidő szintén megnövelhette volna a fogyasztást, az értékesítések növelésében ez a hatás nem volt annyira jelentős, és csak ezt az egy tagállamot érintette.

(66) Az alábbi táblázat az 1995 és 2005 közötti fogyasztás tényleges, illetve várható alakulását mutatja be. A táblázatból az is kitűnik, hogy az euróeffektus 1997 és 2000 között átmenetileg fellendíti az értékesítéseket, és ennél a 2000 és 2002 közötti fogyasztás előreláthatóan jóval alacsonyabb lesz. 2004-től a fogyasztás várhatóan visszatér a normális szintre (azaz az 1995/96. évi szintre).

(A fogyasztás 1000 egységben megadva)

1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
162	172	178	201	219	177	144	126	144	172	172

(67) Az euróeffektus létezését és/vagy jelentőségét néhány exportáló termelő kétségbe vonta. A fogyasztás növekedését azonban nem tudták mással magyarázni. Állításukat ezért elutasították.

(68) Az egyik exportáló termelő észrevétele szerint az érintett terméknek a korábbi – a (8) és (9) preambulumbekezdésben említett – vizsgálat óta a fogyasztása növekedett. Az érintett termék fogyasztásáról megállapították, hogy valóban növekedett, és a növekedés az elemzési időszakban is folytatódott. Amint azonban a fenti magyarázatokból is kiderül, az említett növekedés nagyrészt az euróeffektusnak tulajdonítható.

3. **Az érintett országok behozatalai a Közösségbe**

Az érintett behozatalok hatásának kumulatív értékelése

(69) A dömpingre vonatkozó fenti megállapításokat figyelembe véve, először azt vizsgálták meg, hogy az érintett országokból származó behozatalokat kumulatívan kell-e értékelni. Megállapították, hogy:

– a megállapított dömpingkülönbözetek minden érintett ország tekintetében meghaladták a minimumszintet,

– az egyes országokból származó behozatalok volumene, valamint az azoknak megfelelő piaci részesedések nem elhanyagolhatóak a közösségi fogyasztással összehasonlítva,

– az érintett országokból importált érintett termékek nagy mértékben felcserélhetőek,

– az importárak nagy vonalakban ugyanazt a tendenciát követték,

– az importált REM és a hasonló termékek közötti verseny feltételeinek elemzése arra utal, hogy az összes REM-et azonos szintű vevőknek, hasonló árpolitika szerint értékesítik.

Egyes exportáló termelők állítása szerint az ő behozatalaikat nem kellene a más országokból származókkal összesíteni, mivel az árszint, illetve az értékesítések volumene nem volt azonos. Az a döntés született azonban, hogy a fent felsorolt okokból minden, az érintett országokból származó behozatalok összesítését indokoló feltétel teljesült. Az érveket ezért elutasították.

Az érintett behozatalok volumene

(70) Az Eurostat tájékoztatása szerint az érintett országokból a Közösségbe importált REM volumene az elemzett időszak folyamán az 1995. évi 14 553 egységről a vizsgált időszakban 33 063 egységre (azaz 123 %-kal) növekedett. A vizsgálat kimutatta, hogy – amint azt a (73) preambulumbekezdés tárgyalja – az érintett országokból a vizsgált időszak folyamán importált REM több mint 97 %-a az alsó szegmensbe tartozott.

A behozatalok piaci részesedése

(71) Az exportáló termelők piaci részesedése az elemzési időszak alatt 9,2 %-ról 15,0 %-ra nőtt. Ez szembeállítható a közösségi iparág piaci részesedésének veszteségével az említett időszakban, ami az összes REM esetében –4,6 % volt (vagyis 26,1 %-ról 24,9 %-ra esett), az alsó szegmensbe tartozó REM esetében pedig –22 % (vagyis 21,8 %-ról 17,1 %-ra esett).

Alákínálás

(72) Összehasonlítás készült a közösségi iparág és az együttműködő exportáló termelők értékesítési árairól a közösségi piacon a vizsgált időszakban. Az érintett termékkel kapcsolatos korábbi vizsgálatnak megfelelően az összehasonlítható modellek árait a közösségi piacon azonos kereskedelmi szinten vetették össze (független kereskedők/importőrök felé kiszabott árak). Szintén a korábbi vizsgálatoknak megfelelően az árakat értékesítési tagállamok szerint, exportáló termelőnként súlyozott átlagot számítva hasonlították össze. Minden ár engedmények nélküli nettó ár volt. A közösségi iparág árait az ex-works árakhoz igazították. A dömpingelt behozatalok esetében a CIF a Közösség határára szállítva árral számoltak, beleértve megfelelő esetben az importvámokat is.

(73) Az együttműködő exportáló termelők által a Közösségben értékesített modellek túlnyomó többsége alacsony besorolású modell volt (a mennyiség több mint 97 %-a). A számításokban ezért nem vették figyelembe a kisebb mennyiségű, így reprezentatívnak nem tekinthető közepes és magas besorolású modelleket.

(74) A közösségi iparág az alsó szegmensbe tartozó három modelltípust értékesített:

I. szabvány számlálós mérleg vagy „mono” mérleg (a továbbiakban: „mono”);

II. „toronnyal” vagy vevőkijelzővel ellátott számlálós mérleg (a továbbiakban: „tornyos”);

III. más típusú, alacsony besorolású mérleg, mint például a függőmérleg.

Az összehasonlításokat a „mono” és „tornyos” mérlegek figyelembevételével végezték. Más, alacsony besorolású mérleget (a fenti III. kategória) nem vettek figyelembe, mivel ilyeneket mind a közösségi iparág, mind az exportáló termelők csekély, így reprezentatívnak nem tekinthető mennyiségben értékesítettek.

Az ár-összehasonlítások eredményei

(75) Az ár-összehasonlítások eredményei a KNK esetében a 0-52 % közötti, Tajvan esetében a 60–65 % közötti, Korea esetében pedig a 30-50 % közötti sávban mozgó alákínálást mutattak ki.

4. **A közösségi iparág helyzete**

Bevezető megjegyzések

(76) Mivel a közösségi iparágra vonatkozó adatok csak két közösségi termelőre vonatkoznak, titoktartási okokból az alábbi információk egy részét indexelték.

(77) Az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésének megfelelően a dömpingelt behozatalok a közösségi iparágra gyakorolt hatásának elemzése minden, az iparág helyzete szempontjából fontossággal bíró gazdasági tényező és mutató értékelését magában foglalta. Egyes tényezőkkel azonban alább nem foglalkozunk részletesen, mivel ezeket a közösségi iparág helyzete szempontjából a vizsgálat folyamán lényegteleneknek tartották. Végül meg kell jegyezni, hogy az említett tényezők egyike sem szükségszerűen döntő erejű.

Termelés, kapacitáskihasználás és készletek

(78) Az összes REM-termelés az elemzési időszakban 22 %-kal nőtt. Ezzel szemben az alacsony besorolású REM termelése az elemzési időszakban csak 5 %-kal nőtt. A közösségi iparág kapacitáskihasználási aránya 55 %-ról 65 %-ra növekedett a vizsgált időszak folyamán.

A közösségi iparág termelése és kapacitása Index – 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	VI
Az összes REM-termelés volumene	100	102	105	107	122
Az alacsony besorolású REM-termelés volumene	100	123	114	100	105
Kapacitás (összes REM)	100	100	100	100	105
Kapacitáskihasználási arány	55 %	56 %	58 %	60 %	65 %

Úgy vélték, hogy a készletek szintje nincs különösebb hatással a közösségi iparág helyzetére, mivel a közösségi iparág rendszere szerint rendelésre termel, így raktári készletek szinte egyáltalán nincsenek.

Az értékesítések volumene

(79) Az elemzési időszakban a közösségi iparág REM-egységei összértékesítésének volumene 29 %-kal nőtt a közösségi piacon. Ezzel szemben az alacsony besorolású REM értékesítési volumene csak 10 %-kal nőtt.

Az értékesítések forgalma

(80) Az alábbi táblázat indexelt formában mutatja be az értékesítési forgalom alakulását. Az elemzési időszak során a közösségi iparág által gyártott összes REM értékesítési forgalma 27 %-kal nőtt a közösségi piacon. Ezzel szemben az alacsony besorolású REM értékesítési forgalma 11 %-kal csökkent az elemzési időszakban.

Az értékesítési forgalom Index – 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	VI
Összes REM	100	96	97	111	127
Alacsony besorolású REM	100	95	94	90	89

Piaci részesedés és növekedése

(81) A közösségi iparág részesedése a közösségi piacon az összes REM esetében az 1995. évi 26,1 %-ról a vizsgált időszakban 24,9 %-ra csökkent, azaz 4,6 %-kal esett vissza. Ezzel szemben a közösségi iparág részesedése az alacsony besorolású REM piacán az 1995. évi 21,8 %-ról a vizsgált időszakban 17,1 %-ra, vagyis 22 %-kal csökkent.

(82) A közösségi iparág ezért nem használhatta ki teljes mértékben a piac növekedésének előnyeit.

A közösségi iparág piaci részesedése	1995	1996	1997	1998	VI
Az összes REM	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %
Index	100	96	100	91	96
Alacsony besorolású REM	21,8 %	17,9 %	19,8 %	16,1 %	17,1 %
Index	100	82	91	74	78

Értékesítési árak

(83) Az összes besorolású REM független vevők felé történő értékesítéseinek átlagára az elemezési időszakban csökkent:

magas besorolású (–11 %),

közepes besorolású (–18 %), és

alacsony besorolású (–17 %).

Az egyik exportáló termelő észrevétele szerint az összes REM értékesítési árainak átlaga az elemzési időszakban nőtt, ami – állítása szerint – arra utal, hogy a közösségi iparág nem szenvedett kárt. Ez a látszólagos növekedés azonban kizárólag a termékcsoport összetételében történt változásoknak (vagyis a termékcsoportok értékesítése volumenének az 1995 és a vizsgált időszak közötti számottevő változásainak) tudható be, ezért az állítást elutasították. Ez minden egyes besorolási szegmens esetében világosan kitűnik az árak fent ismertetett tendenciájából.

Nyereségesség

(84) A REM teljes forgalmából származó bevétel az 1995. évi alacsony pozitív szintről a vizsgált időszakig körülbelül 10 %-ra emelkedett. Ezzel szemben az alacsony besorolású szegmens az 1995. évi kis mértékben pozitív nyereségességi szintről a vizsgált időszakban a jelentős veszteségek szintjére zuhant (körülbelül 20 %).

(85) A REM teljes egészére vonatkozó tendencia az értékesítési volumennek és a forgalomnak az „euróeffektus” – ból eredő – a (64) preambulumbekezdésben leírt módon történt – növekedésével magyarázható. Meg kell jegyezni, hogy a közösségi iparág az „euróeffektus” előtti években nem tudott elfogadható nyereségszintet elérni, és a nyereségesség a vizsgált időszakban is csak azért érte el a közösségi iparág életképességének fenntartásához szükséges szintet, mert az „euróeffektus” az értékesítési volumen növekedését idézte elő.

(86) Értékelés készült az euróeffektusnak a nyereségességre gyakorolt hatásáról annak érdekében, hogy a nyereségességnek az euróeffektus fokozatos megszűnésével várható romlását kimutassák. Az előrejelzések szerint a közösségi iparág forgalma legalább 27 %-kal, vagyis az euróeffektus hatására tapasztalt (és a (80) preambulumbekezdésben bemutatott) forgalomnövekedéssel egyező mértékben fog csökkenni.

(87) Az euróeffektus hatására vonatkozó további bizonyítékokkal a közösségi iparág 1996. évi (vagyis az euróeffektus hatása előtti) nyereségességi rátája szolgál. Ebben az időben a nyereségességi ráta 3 % alatt volt.

(88) Fontos hangsúlyozni, hogy a közösségi iparág nem tudta teljes mértékben kihasználni az euróeffektust, mivel az alacsony besorolású REM-értékesítésekből származó bevétel fellendülése jóval a nullszaldó alatt maradt a vizsgált időszakban. Ez azért bír jelentőséggel, mert ebbe a szegmensbe csoportosult az érintett országokból származó behozatal túlnyomó többsége. E szegmens veszteségei csökkentették a közösségi iparág általános nyereségességét, és megakadályozták, hogy a közösségi iparág teljes mértékben kihasználja az euróeffektus, valamint a Japánból és Szingapúrból származó behozatalokkal szembeni dömpingellenes intézkedések előnyeit. Úgy vélik továbbá, hogy a dömpingelt behozatalok árleszorító hatása a közepes és magas besorolású szegmensben is tapasztalható volt, mivel az egyik szegmens árai elkerülhetetlenül lefelé viszik a többi szegmens árait is.

(89) Következtetésként a közösségi iparág általános nyereségessége a vizsgált időszakban a dömpingelt behozatalok árleszorító hatása következtében nem érte el az általa ésszerűen elvárható szintet.

Más teljesítményfüggő tényezők

(90) A pénzforgalmat, a tőkenövelési (vagy a befektetésnövelési) képességet, valamint a befektetések megtérülését nem vizsgálták meg részletesen, mivel egy ilyenfajta elemzés a vállalat egészének helyzetére vonatkozna. A vállalatok más üzletágai a vállalat teljes forgalmának több mint 50 %-át képezik, ezért egy átfogó elemzés nem volna feltétlenül reprezentatív az érintett termékre nézve.

Ami a tényleges dömpingkülönbözet nagyságának a közösségi iparágra gyakorolt hatását illeti, figyelembe véve az érintett országokból származó behozatalok volumenét és árait, a hatást nem lehet elhanyagolhatónak tekinteni.

Termelékenység, foglalkoztatás és munkabérek

(91) Az alábbi táblázat szerint az elemzési időszak folyamán a közösségi iparágban a foglalkoztatás 11 %-kal csökkent.

Termelékenység alkalmazottanként Index – 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	VI
Termelt egységek száma	100	102	105	107	122
Alkalmazottak száma	100	91	82	90	89
Termelékenység alkalmazottanként	100	107	123	123	140

(92) Az elemzési időszakban a termelékenység alkalmazottanként 40 %-kal nőtt.

(93) A munkabérekről nem készült részletes elemzés, tekintve, hogy a vállalatok más jellegű üzletágai azok teljes tevékenységében jelentős szerepét játszanak. Egy ilyen elemzés a vállalat egészének helyzetére vonatkozna, és nem lenne szükségszerűen reprezentatív az érintett termékre nézve.

5. **A károkozásra vonatkozó következtetések**

(94) Figyelembe véve a mérlegelt időszakban tapasztalt fejleményeket, a fenti megállapítások azt mutatják, hogy a vizsgált időszakban a közösségi iparágnak az átlagárak csökkenésével (mindhárom szegmensben) és a piaci részesedés elvesztésével kellett szembesülnie. A megállapítások szerint az alacsony besorolású REM (értékesítési volumene, átlagára, termelése, piaci részesedése és nyereségessége) tekintetében a REM egészéhez képest sokkal rosszabb a helyzet. Konkrétan az alacsony besorolású szegmens gyenge gazdasági helyzete akadályozta meg, hogy a közösségi iparág elérje az euróeffektus és a létező dömpingellenes intézkedések feltételei mellett várható nyereségességi szintet, különösen figyelembe véve a végrehajtott átszervezési erőfeszítéseket.

(95) Ezért úgy vélték, hogy a vizsgált időszakban a közösségi iparág komoly károkat szenvedett.

(96) Meg kell jegyezni, hogy az alacsony besorolású szegmens fontos a közösségi iparág szempontjából, mivel vevőinek mind a három szegmens termékeit kell kínálnia, és az alsó szegmens áraira gyakorolt nyomás elkerülhetetlenül kihat a többi, nagyrészt ugyanazon vevők felé értékesített szegmens áraira.

(97) Az euróeffektus átmeneti jellegű, ellenben a dömpingelt behozatalokból eredő verseny megszűnésére semmi nem utal. A közösségi iparág általános helyzetének további romlása így csak idő kérdése. Ez azért valószínű, mert a kereslet visszaesése várhatóan a termelés, értékesítés, piaci részesedés és az árak csökkenését is maga után vonja. Azt is fel kell idézni, hogy az eurózónában az átlagárak sokkal magasabbak, mint a zónán kívül, ami szintén előrevetíti a további fejleményeket.

E. **OKSÁGI ÖSSZEFÜGGÉS**

1. **Bevezetés**

(98) Megvizsgálták a dömpingelt behozatalok hatását a közösségi iparágra.

(99) Felmérték továbbá az összes többi ismert tényező hatását a közösségi iparágra. Egy ilyen elemzés biztosítja, hogy az érintett dömpingelt behozataloktól eltérő, más tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák tévesen az említett dömpingelt behozataloknak.

2. **A dömpingelt behozatalok hatása**

Az értékesítési volumenre és a piaci részesedésre gyakorolt hatás

(100) A mérlegelt időszakban a közösségi piac fogyasztása 35 %-kal növekedett. A közösségi iparág értékesítései azonban csak 29 %-kal, az érintett országokból származó behozatalok pedig 123 %-kal növekedtek.

(101) Amint azt a (81) preambulumbekezdés tárgyalja, a közösségi iparág piaci részesedése 4,6 %-kal esett vissza a mérlegelt időszakban. Ezzel szemben az érintett országokból származó behozatalok piaci részesedése ugyanabban az időszakban 9,2 %-ról 15,1 %-ra nőtt.

(102) Amint azt a (82) preambulumbekezdés tárgyalja, a közösségi iparág értékesítési árai a mérlegelt időszakban csökkentek. Ugyanabban az időszakban ezeknél az áraknál az érintett országokból származó behozatalok árai jelentősen alacsonyabbak voltak, amint azt a (75) preambulumbekezdés bemutatja. Mindezek kedvezőtlenül befolyásolták a közösségi iparág nyereségességét.

(103) A fenti elemzésből látható, hogy a közösségi iparág irányadó pénzügyi és gazdasági mutatóinak hanyatlása és az érintett országokból származó dömpingelt behozatalok fellendülése között egyértelmű időbeli egybeesés van.

Az alacsony besorolású szegmens dömpingelt behozatalainak hatása

(104) A dömpingelt behozatalok negatív hatása a közösségi iparág általános helyzetére a REM különböző piaci szegmensei közötti oksági összefüggés részletes elemzésével göngyölíthető fel.

(105) Fel kell idézni, hogy a vizsgált időszakban az együttműködő exportáló termelőktől származó behozatalok 97 %-a, vagyis közel 15 000 egység az alsó besorolású szegmensbe tartozott. Az érintett országokból származó behozatalok teljes mennyisége a vizsgált időszakban 33 063 egységet tett ki. Ennek alapján feltételezhető tehát, hogy a teljes behozatal 97 %-a az alacsony besorolású szegmensbe tartozott. Ez a feltételezés a rendelkezésre álló tényeken alapult, mivel nincs okunk azt feltételezni, hogy a behozatalok többi része különbözne az együttműködő exportáló termelőkétől. Ezért bár a közösségi iparág értékesítései az alacsony besorolású szegmens esetében a mérlegelt időszak elején csupán kevéssel maradtak el az érintett országokból származó behozatalok mögött, a vizsgált időszakban már az érintett országokból származó behozatalok felénél lényegesen kevesebbet tettek ki. Az alábbi táblázat a közösségi iparág alacsony besorolású szegmensbeli értékesítéseinek volumennövekedését szemlélteti az érintett országok exportáló termelőinek ugyanarra a szegmensre vonatkozó becsült értékesítéseihez viszonyítva. Azt mutatja, hogy a mérlegelt időszakban e szegmens tekintetében az exportáló termelők 123 %-kal, míg a közösségi iparág csak 10 %-kal növelte értékesítési volumenét.

Alacsony besorolású REM-értékesítések volumene a közösségi piacon Index – 1995 = 100	1995	1996	1997	1998	VI
Közösségi iparág	100	106	109	104	110
Érintett országok – a kivitelek 97 %-a alapján	14 407	31 849	25 629	33 430	32 071
Az érintett országok indexe	100	221	178	232	223

(106) A piaci részesedés ennek megfelelő alakulása azt mutatja, hogy az érintett országokból származó behozatalok szintén a közösségi iparág rovására növekedtek a mérlegelt időszakban. Az érintett országokból származó alacsony besorolású behozatalok piaci részesedése 9,2 %-ról 15,1 %-ra nőtt (ami 65 %-os általános növekedést jelent), míg a közösségi iparág alacsony besorolású szegmensének piaci részesedése 21,8 %-ról 17,1 %-ra (vagyis 22 %-kal) esett vissza.

(107) A (82) preambulumbekezdésben látható a közösségi iparág átlagárainak alakulása. Jóllehet a közösségi iparág átlagárai mind a három modellszegmensben csökkentek, az alsó szegmensben tapasztalt csökkenés jelentősen nagyobb, mint az átlagárak általános csökkenése.

(108) Szintén fel kell idézni, hogy a közösségi iparág nyereségének megoszlása a három modellszegmens között nem egyenletes. A Japánból és Szingapúrból származó behozatalokra vonatkozó (a (8) és (9) preambulumbekezdésben leírt) dömpingellenes vámok főként a magas és közepes besorolású szegmenst érintik, és hozzájárultak a nyereségesség jelenlegi helyzetének kialakulásához. Ezzel szemben a közösségi iparág értékesítései az alacsony besorolású szegmensben jelentős veszteségekkel jártak. Az érintett országok exportáló termelői pedig pontosan ezt a szegmenst célozták.

3. **A harmadik országokból származó behozatalok**

(109) A mérlegelt időszakban a Közösségbe számos más országból (beleértve Japánt és Szingapúrt) is érkeztek behozatalok, amint azt az alábbi táblázat szemlélteti.

REM-behozatalok volumene (az érintett országok kivételével)	1995	1996	1997	1998	VI
Japán	474	954	1 606	2 794	2 332
Japán – piaci részesedés	0,3 %	0,6 %	1,0 %	1,6 %	1,2 %
Szingapúr	3 776	863	987	1 332	427
Szingapúr – piaci részesedés	2,5 %	0,6 %	0,6 %	0,8 %	0,2 %
Mások	7 079	6 663	8 357	9 514	7 897
Mások – piaci részesedés	4,4 %	3,9 %	4,7 %	4,7 %	3,6 %
Behozatalok összesen (az érintett országok kivételével)	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656

(110) A mérlegelt időszakban a Japánból és Szingapúrból származó behozatalokra 15 % és 32 % között mozgó dömpingellenes intézkedések voltak érvényben, ugyanakkor a behozatalok volumene csekély volt. A végső vásárlók felé kiszabott árak nem tekinthetők kárt okozónak. Ezért nyilvánvaló, hogy az ezekből az országokból származó behozatalok nem járultak hozzá az árak leszorításához, és valószínűleg a közösségi iparág által elszenvedett kárhoz sem volt közük.

(111) A más harmadik országokból (főként Svájc, az USA és Indonézia) származó behozatalok volumene alacsony volt. A Bizottság rendelkezésére álló egyetlen, árakra vonatkozó információ az Eurostattól származik, és mivel nem tartalmaz a tartományra vonatkozó utalást, ezen árakról nemigen lehet belőle következtetéseket levonni. A közösségi iparág szerint egyetlen, az említett országokból származó behozatalokkal kapcsolatos aggodalmuk az indonéz kivitelekkel volt kapcsolatos. Szem előtt tartva azonban az Indonéziából származó behozatalok csekély volumenét (1 451 egység) a vizsgált időszakban, egyértelmű, hogy ezek nem járulhattak jelentősen hozzá a közösségi iparág által elszenvedett kárhoz.

4. **A Közösség belső versenyének hatása**

(112) Az exportáló termelők állítása szerint a közösségi kiskereskedelem szerkezetváltásaiból eredő belső verseny a REM közösségi piacán az árak csökkenéséhez vezetett. Ezért megvizsgálták, hogy ezek a változások jellegüket tekintve módosíthatják-e a dömpingelt behozatalok és a közösségi iparág által elszenvedett károk közötti oksági viszonyt.

(113) A Közösségben mindenütt nőtt a sokszoros felhasználók (azaz a nagy áruházláncok) piaci részesedése, míg a kis felhasználók száma csökkent. Ez a szerkezetváltás általában növelte a felhasználói iparág vásárlóerejét, de valószínűleg az átlagárak csökkenésében is közrejátszott.

(114) Amint azt az (59) preambulumbekezdés is említi, a mérlegelt időszak során a közösségi iparág szerkezete szintén lényegesen megváltozott. A piac e változásaival a vállalatok számának csökkentése, illetve a termelékenységnek a (90) bekezdésben említett javítása volt hivatott megbirkózni. Az a következtetés született, hogy a közösségi kiskereskedelem szerkezetváltásaiból eredő verseny a belső piacon nem módosította a dömpingelt behozatalok és a közösségi iparág által elszenvedett károk közötti oksági viszonyt.

5. Az oksági viszonyra vonatkozó következtetések

(115) Figyelembe véve egyrészt a megállapított alákínálásnak, valamint az érintett országokból származó dömpingelt behozatalok jelentős piacirészesedés-növekedésének, másrészt a közösségi iparág ennek megfelelő piacirészesedés-vesztéseinek, valamint értékesítési árai csökkenésének időbeli egybeesését, arra következtettek, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatalok jelentősen károsították a közösségi iparágat.

(116) Ezért arra következtettek, hogy az érintett országokból származó dömpingelt behozatalok súlyosan károsították a közösségi iparágat. Jóllehet más tényezők is hozzájárulhattak ehhez, azok nem olyan jellegűek, hogy módosítsák a dömpingelt behozatalok és a közösségi iparág által elszenvedett károk közötti oksági viszonyt.

F. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKEI

1. Általános megfontolások

(117) Az alaprendelet 21. cikkének megfelelően megvizsgálták, hogy a Közösség egészének érdekei ellen történne-e a dömpingellenes intézkedések bevezetése. A Közösség érdekeinek meghatározása a különböző érintett érdekek, azaz a közösségi iparág, az importőrök és az érintett termék fogyasztói érdekeinek értékelése alapján történt, olyan mértékben, amennyire az ebben a tekintetben kért információkat a megfelelő érdekelt felek benyújtották.

(118) Ahhoz, hogy fel lehessen becsülni az intézkedések bevezetésének vagy nem bevezetésének várható hatásait, az összes fent említett érdekelt féltől információt kértek. Kérdőíveket küldtek a közösségi iparágnak, a közösségi importőröknek/felhasználóknak, valamint az érintett termék két felhasználói szövetségének.

(119) Ezek alapján megvizsgálták, hogy a dömpingre, károkozásra, valamint az oksági viszonyra vonatkozó megállapítások ellenére léteznek-e olyan, kényszerítő erejű indokok, amelyek alapul szolgálhatnának ahhoz a következtetéshez, hogy az intézkedések fenntartása ebben a konkrét esetben nem szolgálja a Közösség érdekeit.

2. A közösségi iparág érdekei

(120) A káros dömping elleni intézkedések hiányában a közösségi iparág helyzete a piaci részesedés, a nyereségesség és a foglalkoztatás szempontjából egyértelműen romlani fog. Ez különösen a hamarosan véget érő euróeffektusra való tekintettel érvényes, amely eddig bizonyos mértékig ellensúlyozta a dömpingelt behozatalok hatását. A dömpingelt behozatalok közvetlen hatással voltak az alacsony besorolású szegmensre, aminek a közösségi iparág hosszú távon nem képes ellenállni. Ez a szegmens azért fontos a közösségi iparág szempontjából, mivel a nagyobb felhasználók ellátására továbbra is mindhárom szegmenst kell értékesítésre kínálnia.

(121) Az elemzési időszakban a közösségi termelésben nagyszabású konszolidációs folyamat ment végbe. Ez az 1990-es években kezdődő, különböző fúziókat és vásárlásokat felölelő folyamat folytatása volt. Ez a konszolidáció biztosította a közösségi REM-termelés életben maradását, és ezáltal a mérőeszköz-technológia fenntartását is. Ez azért fontos, mivel az intézkedések elévülése mind az iparág beszállítóira, mind a termelés kapcsolódó ágazataira kihatna (a nyereségességi és foglalkoztatási szint csökkenése formájában). Ez a REM-technológiák és számos más termék közötti szoros kapcsolatnak tudható be. A REM-ágazat bármilyen technológiai know-how vesztesége egyben a kapcsolódó ágazatok versenyképességének általános csökkenését is jelenti majd. A közösségi iparág másféle elektronikus mérlegeket is gyárt, például az ipari szektorban használatosakat, és ezek karbantartását is ellátja. Ezenkívül a közösségi iparág számos más, kiskereskedelemben használt berendezést is előállít, például szeletelőgépeket, amelyeket ugyanezeken az értékesítési csatornákon forgalmaz. Amennyiben a káros dömping folytatódik, úgy ez nyilvánvalóan e területeken is veszélyeztetné a foglalkoztatást.

(122) A közösségi iparág emellett minden lehetséges erőfeszítést megtett annak érdekében, hogy felvegye a versenyt a KNK-val, Koreával és Tajvannal. Néhány példa az ilyen irányú intézkedések közül:

– a konszolidáció fokozása (kevesebb vállalat),

– a felesleges kapacitás bezárása,

– a korszerű gyártási technikák fokozott használata (például a megrendelésre történő termelés, fokozott gépesítés és számítógépesítés),

– a termelékenység fejlesztése,

– a költségek csökkentése az alkatrész beszállításra alvállalkozók szerződtetésével és a forgalmazási csatornái kihasználásának módosításával,

– befektetés új modellekbe és fejlett mérőeszköz-technológiákba.

A közösségi termelők tehát igyekeztek versenyképesek maradni a közösségi piacon, és a dömpingellenes intézkedések bevezetése esetén hasznukra tudják fordítani azokat.

3. **A többi fél érdekei**

(123) A felhasználókra gyakorolt esetleges jelentősebb hatások felismerése céljából törekedtek az együttműködésre a kiskereskedelem érdekképviselőivel, beleértve az érintett termék sokszoros felhasználóit is (nagyáruházak).

(124) A vizsgálatban csak két felhasználó működött együtt. Egyikük támogatta a közösségi ipar panaszát álláspontjával, miszerint a közösségi ipar által biztosított készletek és szolgáltatások minőségéből eredő hosszú távú előnyök messze felülmúlják az érintett exportáló országokból származó REM dömpingáron való beszerzéséből nyerhető átmeneti előnyöket.

Ezzel szemben a másik felhasználó azt állította, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése esetén a költségek emelkedése és a versenyképesség csökkenése hátrányosan érintené.

(125) A felhasználók együttműködésének hiánya kétségkívül annak tulajdonítható, hogy a REM a felhasználók teljes költségének igen kis arányát képezi. Az intézkedések bevezetésének hatása egy magas szinten versenyképes piacon feltehetőleg elhanyagolható.

(126) A közösségi importőrök véleményét szintén kikérték. Tőlük csak egy, hiányosan kitöltött kérdőív érkezett vissza. Arra következtettek, hogy az intézkedések bevezetése befolyásolná az importőrök forgalmát és nyereségét. Ez a hatás azonban valószínűleg csekély volna, tekintve, hogy az importőrök más termékekkel is kereskednek.

4. **Következtetések**

(127) A felhasználók és importőrök együttműködésének alacsony szintje nyilvánvalóan megnehezíti a dömpingellenes intézkedések lehetséges hatásának értékelését ebben az ágazatban. Ezzel együtt úgy vélték, hogy a hatás elhanyagolható lenne, különösen a kiskereskedelemben, ahol a REM a költségek igen kis hányadát jelenti.

(128) Fel kell idézni azonban, hogy az érintett országokból származó behozatalok súlyos kárt okoztak a közösségi iparágnak, amely nagy erőfeszítéseket tett versenyképességének megőrzésére. A kár teljes nagyságát egyelőre elrejtik az euró bevezetéséből adódó átmeneti előnyök. Az intézkedések hiányában azonban, és figyelembe véve az euró hatásának csökkenését, valószínűsíthető a közösségi ipar helyzetének további romlása és az alacsony besorolású REM termelés megszüntetésének lehetősége, ami az egész közösségi iparág életképességét veszélyeztetné.

(129) A fentiek alapján a Bizottság megállapítja, hogy nem léteznek a dömpingellenes intézkedések bevezetése ellen szóló, a Közösség érdekeiből eredő kényszerítő erejű indokok.

G. JAVASOLT VÁMTÉTELEK

1. A károkozás megszüntetésének szintje

(130) A dömpingelt behozatalok által okozott további károk megelőzése érdekében javasolt a dömpingellenes intézkedések végleges vámok formájában való elfogadása. E vámok szintjének meghatározásában figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözeteket, a közösségi iparág által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét, valamint a közösségi iparág gazdasági helyzetét.

(131) Ebből a célból figyelembe vették a közösségi ipar két alacsony besorolású alapmodelljének (a mono és a tornyos modell) reprezentatív termelési költségeit, illetve egy 10 %-os haszonkulcsot. Az e költségeken és nyereségen alapuló, kárt nem okozó árak az értékesítési árak azon szintjét képviselik, amelyet a közösségi ipar a dömpingelt behozatalok hiányában várhatóan elérne. A két kárt nem okozó árat összehasonlították a dömpingelt behozataloknak az alákínálás megállapításához használt árával, a (72) és (75) preambulumbekezdésben vázolt módon. Az ezen (súlyozott átlag alapján és a CIF-árak százalékában kifejezett) árak közötti különbségek mutatják az egyes vállalatok esetében alkalmazható különbözetet az áron aluli értékesítésben.

(132) Ezek a különbözetek – beleértve az együttműködést elutasító exportőrökre vonatkozókat is – magasabbak a megállapított dömpingkülönbözeteknél (a Mettler-Toledo kivételével, ahol a károkozási határérték 0 %-os volt). Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésében előírt „kisebbik vám" szabályának megfelelően javasolják a vámoknak a legalacsonyabb különbözet szintjén való megállapítását.

2. A végleges intézkedések formája és szintje

(133) A fentiek alapján úgy vélik, hogy az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésének megfelelően végleges dömpingellenes intézkedések bevezetésére van szükség. Ebben az eljárásban a legmegfelelőbb intézkedésnek egy értékvám bevezetését találták.

(134) Az egyes érintett országokra vonatkozó maradékvámot olyan szinten határozták meg, hogy az ne jutalmazza az együttműködés elutasítását. Mivel Korea esetében az együttműködés magas volt, a maradékvámot az együttműködő vállalatokra megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjében határozták meg. Mivel a KNK és Tajvan esetében az együttműködés alacsony volt, a maradékvámot a legmagasabb egyedi dömpingkülönbözettel rendelkező, reprezentatív mennyiségben értékesített modell szintjében állapították meg.

(135) Az ebben a rendeletben meghatározott vállalati egyedi dömpingellenes vámot a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján állapították meg. Ezért ez az említett vállalatoknak az ebben a vizsgálatban feltárt helyzetét tükrözi. E vámokat (a „összes többi vállalatra" országosan alkalmazottakkal ellentétben) kizárólag az érintett országokból származó, a vállalat, azaz az említett jogi személy által termelt termékekre lehet alkalmazni. Bármely más, e rendelet rendelkező részében név és cím szerint pontosan meg nem határozott vállalat – beleértve a megnevezettekkel kapcsolatban álló jogi személyeket is – importált termékeire e rátákat nem lehet alkalmazni, azokra az „összes többi vállalatra" érvényes vám alkalmazandó.

(136) A fenti egyedi vállalati dömpingellenes vámok alkalmazására vonatkozó kéréseket (pl. a cég nevének megváltozását vagy új termelési vagy értékesítési egységek létrehozását követően) haladéktalanul meg kell küldeni a Bizottságnak, mellékelve minden ezzel kapcsolatos információt, különösen pl. a névváltoztatáshoz vagy a termelési és értékesítési egységek változásaihoz társuló, a vállalat termeléséhez, belföldi, illetve exportértékesítéséhez kapcsolódó változásokra vonatkozó információt. A Bizottság – indokolt esetben – a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyedi vámok alkalmazásában részesülő vállalatok listájának frissítésével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a Kínai Népköztársaságból, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó, jelenleg az ex 8423 81 50 KN-kód (8423 81 50 10 TARIC-kód) alá tartozó, a kiskereskedelemben való használatra szánt, 30 kg-ot meg nem haladó maximum mérőkapacitású, a tömeg, egységár és a fizetendő ár kijelzésére alkalmas digitális kijelzőt (ezen adatok kinyomtatására alkalmas berendezéssel is) tartalmazó elektronikus mérleg behozatalára.

(2) A termék nettó költségmentesen a Közösség határára szállítva ára alapján kiszámított vám a következő:

Ország	Vállalat	Vámtétel	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd	12,8 %	A207
	Metteler-Toledo Changzhou Scale Ltd	0 %	A215
	Shanghai Yamato Scale Co. Ltd	9,0 %	A209
	Összes többi vállalat	30,7 %	A999
Koreai Köztársaság	CAS Corporation	0 %	A210
	A & D Korea Co. Ltd	4,7 %	A211
	Összes többi vállalat	4,9 %	A999
Tajvan	UWE-Universal Weight Enterprise Co. Ltd, Taipei	5,5 %	A213
	Snowrex International Co. Ltd, Taipei	5,9 %	A214
	Összes többi vállalat	13,4 %	A999

(3) Más rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos intézkedéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet *az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. november 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. FABIUS